Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

Koori-dirigeerimise avalikud eksamid

29.05.2022
EMTA suur saal

19.00 – bakalaureuseeksam

Gustav Holst (1874–1934)
„Hymns from the Rig Veda" (1911)

Laura Jēkabsone (1985)
„Div' dūjiņas gaisā skrēja"

ETV tütarlastekoor
Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koor
Klaveril **Irina Ievleva**
Dirigent **Mari Roos**

Georgy Sviridov (1915–1998)
Kaks osa kontserdist „Пушкинский венок" („Puškini pärg")
VII „Зорю бьют („Koidukellad löövad")
IX „Восстань, боязливый („Tõuse, sa kartlik inimene")

Veljo Tormis (1930–2019)
„Kord me tuleme tagasi" (1969)

Johannes Brahms (1833–1897)
„Schaffe in mir, Gott, ein rein Herz" *op.* 29 nr 2

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koor
Solistid **Sergei Mironov** (bass)
Ksenia Rossar (sopran)
Zhenya Hovsepyan (metsosopran)
Dirigent **Stanislav Šheljahhovski**

Vaclovas Augustinas (1959)
„Tykus, tykus" (2010)

Arvo Pärt (1930)
„Zwei Beter" (1998)

Claudio Monteverdi (1567–1643)
„Cantate Domino"

Frank Ticheli
„Earth song" (2009)

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koor
Kammernaiskoor „Sireen"
Projektikoor
Dirigent **Austėja Pėželytė**

Gustav Holst (1874 – 1934) oli Inglise helilooja ja muusikaõpetaja, kes on silma paistnud oma suurepäraste orkestratsioonidega. Ta valdas erinevaid muusikastiile, sealhulgas koori-, orkestri- ja kammermuusikat. Tema peamiseks valdkonnaks oli aga klassikaline muusika. Ta võlus kuulajaid 20. sajandi inglise muusika meloodilise lihtsusega. Gustav Holsti tuntuim teos on tema sümfooniline süit "Planeedid". Holsti huvi India mütoloogia vastu mõjutas Holsti Rig Veda hümnide (1911) loomist, mida on kokku 14 hümni, seatud erinevatele koosseisudele ning, mis on helilooja arengus olnud märgiline sündmus.

Laura Jēkabsone (1985) on helilooja, arranžeerija, professionaalne laulja, muusikapedagoog, dirigent ja vokaalgrupi Latvian Voices kunstiline juht. Tema muusikat on esitanud a cappella grupp Latvian Voices, Läti Riiklik Sümfooniaorkester, Riigikoor "Latvija", Riia Toomkiriku koorikooli tütarlastekoor "Tiara", a cappella kollektiiv "The Real Group" (Rootsi), "Sjaella", "Amarcord" (Saksamaa) jpt. Alates 2006. aastast töötab ta abidirigendina ja hääleseadjana ühes Läti parimas amatöörsegakooris - "Maska".

Veljo Tormis (7.08.1930– 21.01.2017) – eesti helilooja, folklorist, muusikaline etnograaf, pedagoog. Aastatel 1942–1943 võttis V.Tormsi August Topmanilt orelitunde, 1943–1944 õppis tema juures orelit Tallinna Konservatooriumis. 1949. aastal hakkas ta õppima koorijuhtimist, mille peale õppis heliloomingu V.Kappi klassis. 1951–1956 õppis Tormis V. Šebalini juures kompositsiooni. Šebalini soovitusel hakkas Tormis uurima eesti rahvaviise. 1956–1960 oli Tallinna Muusikakooli õpetaja. 1956–1969 oli ta Eesti NSV Heliloojate Liidu nõustaja, 1974–1989 samas esimene asetäitja. Aastast 1969 oli ta vabakutseline helilooja. Veljo Tormis oli Eesti Heliloojate Liidu liige 1956. aastast. Tormis oli Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia professor. 1997. aastal oli ta Tartu Ülikooli vabade kunstide professor.

“Kord me tuleme tagasi” on kirjutatud meeskoorile, lugu sündis pealkirjaga “Meie varjud” 1969 aastal, hiljem autor kirjutas ka segakooriseade.

Johannes Brahms (7.05.1833 – 3.04.1897) - saksa helilooja, pianist ja dirigent, üks juhtivaid romantismiajastu muusikuid. Sündinud Hamburgis, veetis Brahms suure osa oma elust Viinis, kus ta oli üks kohaliku muusikaelu korraldajaid. Brahmsi eluajal olid tema populaarsus ja mõjuvõim märkimisväärsed. Brahms kirjutas muusikat klaverile, kammeransamblile, sümfooniaorkestrile, häälele ja koorile. Ta oli virtuoosne klaverimängija ja kandis ise oma teoseid esiettekannetel ette. Ta töötas koos paljude kaasaja kuulsate muusikutega, sealhulgas pianist Clara Schumanni ja viiuldaja Joseph Joachimiga. Paljud tema teostest kuuluvad pidevalt tänapäeva kontsertide repertuaari. Tema muusika on tugevasti mõjutatud barokiajastu ja klassitsistlikust muusikast nii vormilt kui ka muusikaliselt. Ta oli keerulise ja distsiplineeritud kontrapunkti ning töötluse meister. Brahms sidus oma muusikas saksa tõsiduse romantismi eripäradega, tänu millele on tunda uuenduslikkust nii tema harmoonias kui ka meloodias. Tema järjekindlus ja põhjalikkus on olnud eeskujuks paljudele hilisematele heliloojatele.

Georgi Sviridov (16.12.1915 – 05.01.1998) vene neoromantistlik helilooja, pianist, ühiskonnategelane. 1924. aastal tema perekond hakkas elama Kurskis, kus Sviridov hakkas õppima muusikat. 1929. aasal astus muusikakooli, kus õppis klaverit ja balalaikat, aastast 1932 õppis Leningradi muusikakoolis (tänapäeval Sankt - Peterburi M.Mussorgski nim. muusikakool) klaverit I.Braudo klassis ja kompositsiooni M.Judini klassis. 1936-1941 aa. õppis Leningradi konservatooriumis kopmositsiooni P.Rjazanovi ja D.Šostakovitši klassis. Aastani 1944 elas Novosibirskis, kuhu oli evakueeritud Leningradi filharmoonia, mille peale tuli tagasi Leningradi, ning 1956. aastal koolis Moskvasse. Kontserdis “Puškini pärg” kasutas Sviridov vene koorikontserdi vormi, ühendades selles suurte eepiliste lõuendite ja lüüriliste kammerkoori miniatuuride tunnused.

Esmaettekanne toimus 5. aprillil 1979 Moskva konservatooriumi suures saalis luuletaja 180. sünniaastapäeva tähistamise aastal.

Vaclovas Augustinas (1959) on mitmekülgne isiksus, kes töötab edukalt erinevates muusikavaldkondades. Suurepärase koorijuhina juhib ta Vilniuse linna Kammerkoori "Jauna muzika" ning teda kutsutakse regulaarselt erinevatele rahvusvahelistele koorijuhtide seminaridele ja festivalidele. Augustinas on populaarne ka koorimuusika helilooja ja arranžeerijana; erinevad koorid ja muusikakirjastused võtavad innukalt oma repertuaari tema modaalseid, korduvaid, mõtisklevaid või ekstaatilisi teoseid, mis on erinevatel rahvusvahelistel konkurssidel auhindu võitnud. "Tykus Tykus" valmis 2010. aasta mais ja esiettekandele tuli 2010. aasta oktoobris Kammerkoor Brevise poolt Gintautas Venislovase juhatusel. 2010. aasta Leedu riiklikul kooriloomingu konkursil, mille korraldasid Leedu Heliloojate Liit ja Leedu Rahvakultuuri Keskus, pälvis see enam kui kaheksakümne esituse hulgast esikoha. See teos põhineb Leedu rahvaviisil, mis jutustab noorest poisist hobuse seljas (leedu folklooris levinud teema), kes võrgutab noort daami. Selle asemel, et temaga abielluda, läheb ta lahingusse.

Arvo Pärt (1935) on üks neid heliloojaid, kelle looming on oluliselt muutnud meie arusaamist muusikast. 1976. aastal lõi ta isikupärase muusikalise keele nimega tintinnabuli, mis on jõudnud väga laia ja eriilmelise kuulajaskonnani ning milles helilooja komponeerib tänaseni. Ehkki Pärdi loomingust ei lähtu ühtki koolkonda, on tema tintinnabuli-teosed tugevalt mõjutanud suurt osa nüüdismuusikast. **„Zwei Beter"** on Arvo Pärdi 1998. aastal kirjutatud saksakeelne a cappella naiskoorilaul. Teose aluseks on Luuka evangeeliumi 18. peatüki salmid 9-14, mille sisuks on tähendamissõna variserist ja tõlnerist: variser, kes oma tegudega kiitles, ei leidnud Jumala silmis armu, kuid tõlner, kes tunnistas oma pattu, mõisteti õigeks.

Frank Ticheli on Ameerika helilooja, kes loob orkestri-, koori-, kammer- ja kontsertbändide teoseid. Ta elab Californias Los Angeleses, kus ta on Lõuna-California ülikooli kompositsiooniprofessor. **"Earth song"** (2009) oli ilma tellimuseta loodud pala. See oli isiklik vajadus ajal, mil nii paljud inimesed, sealhulgas Frank Ticheli, pettusid Iraagi sõjas. Helilooja tundis tugevat impulssi luua midagi, mis väljendaks tema isiklikku igatsust rahu järele. Pidin selle luuletuse ise kirjutama, osaliselt seetõttu, et see pole lihtsalt luuletus, vaid palve, anus, soov – soov leida sisemine rahu maailmas, mis näib olevat igavesti kaldu sõjale ja vihkamisele. Kuid ka luuletus on deklaratsioon muusika võimest tervendada. Lõpuks avastab kõneleja luuletuses, et muusika kaudu on ta lootuse ja rahu ilming, laul Laulus.

Claudio Giovanni Antonio Monteverdi (1567-1643) oli itaalia helilooja, keelpillimängija, koormeister ja preester. Teda peetakse nii ilmaliku kui ka vaimuliku muusika heliloojaks ning ooperi arengu teerajajaks, teda peetakse muusikaajaloo renessansi- ja barokiperioodi oluliseks üleminekufiguuriks. **"Cantate Domino",** koos 95. ja 97. psalmidest segatud tekstidega, on veel üks lühike motett, mille Monteverdi on pannud tema õpilase, Giulio Cesare Bianchi, 1620. aastal avaldatud ühe- kuni kaheksahäälsete motettide antoloogiasse.

„Hymns from the Rig Veda"

1. Hümn koidule

Hear our hymn O Goddess,
Rich in wealth and wisdom,
Ever young yet ancient,
True to Law Eternal.
Wak'ner of the songbirds,
Ensign of the Eternal,
Draw thou near O Fair one,
In thy radiant Chariot.
Bring to her your offring,
Humbly bow before her,
Raise your songs of welcome,
As she comes in splendour.

Kuulake meie hümni, jumalanna,
Rikas külluses ja tarkuses,
Alati noor, kuid iidne,
Igavese seaduse truu.
laululindude ärataja,
Igavikkuse embleem,
Tule ligi, O kauneim,
Sinu säravas vankris.
Tooge talle oma ohverdus,
Kummarda tema ees alandlikult,
Võtke üles oma tervituslaulud,
Mil ta tuleb hiilguses.

2. Hümn vetele

Flowing from the firmament
Forth to the ocean.
Healing all in earth and air,
never halting. Indra, Lord of
Heav'n formed their courses,
Indra's mighty laws can never be
broken. Cleansing waters flow ye
on, hasten and help us.
Lo, in the waters, dwelleth One,
Knower of all on earth and sea.
Whose dread command no man
may shun, Varuna, sovrian Lord
is He.

Voolab taevalaotusest edasi
ookeani. Tervendab kõike maas
ja õhus, peatumata.
Indra, taevaisand moodustas
oma rajad, Indra võimsaid
seadusi ei saa kunagi rikkuda.
Puhastavad veed voolavad edasi,
kiirustavad ja aitavad meid.
Vaata, vetes elab üks,
Teadja kõigest maal ja merel.
Kelle hirmukäsku ei saa keegi
vältida, Varuna, suveräänne
Issand on Tema.

3. Hümn Venale (vikerkaarele)

Vena comes, born of light
He drives the many-colour'd clouds onward, Here, where the sunlight and the waters mingle
Our songs float up and caress the new-born infant
The child of cloud and mist appeareth on the ridge of the sky
He shines on the summit of creation. The hosts proclaim the glory of our common Father
He hath come to the bosom of his beloved,
Smiling on him
She beareth him to highest heav'n with yearning heart
On thee we gaze,
O gold-wing'd messenger of mighty gods
Wise men see him in their libations
As the sacrifice mounts to the eternal heights, mingling with our solemn chant
He stands erect in highest heav'n
Clad in noble raiment, arm'd with shining weapons Hurling light to the farthest region
Rejoicing in his radiant splendour

Vena tuleb, valgusest sündinud
Ta ajab mitmevärvilisi pilvi edasi
Siin, kus päikesevalgus
ja veed segunevad
Meie laulud hõljuvad üles ja paitavad vastsündinud imikut
Pilve ja udu laps ilmub taevaharjale
Ta särab loomise tipul
Võõrustajad kuulutavad meie ühise Isa au.
Ta on tulnud oma armastatu rüppe Talle naeratades
Ta kannab teda kõrgeimasse taevasse Igatseva südamega
Sind me vaatame,
O vägevate jumalate kuldtiivaline sõnumitooja
Targad näevad teda oma libatsioonides
Kui ohverdus tõuseb igavestesse kõrgustesse,
segunedes meie pühaliku lauluga
Ta seisab sirgelt kõrgeimas taevas riietatud õilsas Rõivas, relvastatud säravate relvadega
Visates valgust kõige kaugemasse piirkonda
Rõõmustades tema särava hiilguse üle

4. Hümn rändajatele

Go thou on before us,
Guide us on our way,
Mighty One.
Make our journey pleasant,
Never let us stray.
Wanderworker harken,
Come in they splendour,
come in thy mighty pow'r.
Trample on the wicked,
All who would oppose,
Mighty One.
Drive away the robber,
Drive away our foes.
As we journey onward,
Songs to thee we raise,
Mighty One.
Thou didst aid our fathers,
Guard us all our days.
Feed us and inspire us,
Keep us in they care,
Mighty One.
Lead us past persuers,
Unto meadows fair.

Mine enne meid,
Juhata meid meie teel,
Vägevaim.
Tee meie teekond meeldivaks,
Ära lase meil kunagi eksida.
Rändur, kuulake,
Tulge Tema hiilguses,
tulge tema vägevasse jõusse.
Suru alla õelad,
Kõik, kes oleksid vastu,
Vägevaim.
Aja minema röövel,
Aja minema meie vaenlased.
Kuis me edasi rändame,
Laulud Sulle tõstame, Vägevaim.
Sa aitasid meie vanemaid,
Kaitske meid kõigil meie
päevadel.
Toida meid ja inspireeri meid,
Hoia meid enda hoole all,
Vägevaim.
Juhata meid veenjatest mööda,
Kaunitele heinamaadele.

„Div' dūjiņas gaisā skrēja"

Div' dūjiņas gaisā skrēja,
abas skrēja dūdodam's.
Div' bāliņi karājāja,
abi jāja domādam'.
Līst lietus straujš un snie gu ēd.
Ko ūdens straumēm līdzived.
No visām pusēm iekšā
nāk un gulēšanai draudēt sāk.
Pēc sāk nu citās pusēs šalkt,
viss skaņu viļņos savijies.
Skan ūdeņi, liek sirdij
alkt laimes vēl, alkt brīvības.
Baltā dvēselīte,
karā kauta, nemirus'.

Kaks tuvi lendavad taeva poole,
mõlemad ümisedes.
Kaks venda sõitsid sõtta,
mõlemad mõtiskledes.
Sajab tugevat vihma,
sulatades lund,
mille vesi ojas endasse võtab.
See ümbritseb teid igast küljest ja
toob ohtu teie unele.
Ta kahiseb igalt poolt,
väändudes helilainetes,
Ning pannes südame
igatsema vabadust.
Sõjas langenud hing
muutub surematuks.

„Meie varjud"

Meie varjud on väga pikkad kui me tuleme õhtul heinalt ja me ise oleme
lühikesed kirikakar paneb palveks käed kokku üle pea
naine sirbiga ronib üles
nõlva nagu tuhande aasta eest ussaia taga
on nõmm
nõmme taga on mets
kanarbik kanarbiku karva
Kuhu sa lendad mesilind
see taevas on nii lage ja suur
kord me ju tuleme tagasi
kord meie tuleme kõik

„Schaffe in mir, Gott, ein rein Herz"

Schaffe in mir, Gott, ein rein
Herz und gib mir einen neuen
gewissen Geist.
Verwirf mich nicht
von deinem Angesichte
und nimm deinen heiligen
Geist nicht von mir.
Tröste mich wieder mit deiner
Hilfe Und der freudige Geist
enthalte mich.

Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja
uuenda mu sees kindel vaim.
Ära heida mind ära oma palge
eest ja ära võta minult ära oma
Püha Vaimu.
Anna mulle tagasi rõõmustus
sinu päästest,
ja heameelne Vaim
toetagu mind.

„Зорю бьют"

Зорю бьют... из рук моих ветхий Данте выпадает,
На устах начатый стих недочитанный затих —
Дух далеко улетает. Звук привычный, звук живой,
Как ты часто раздавался там, где тихо развивался
Я давнишнею порой.

Koidukellad löövad...vana Dante kukub mu käest,
Huultel hakkas lugemata salm vaibuma -
Vaim lendab ära. Tuttav heli, elav heli,
Kui tihti sa kõlasid seal, kus ma vaikselt arenenud olen ammu.

„Восстань, боязливый"

Восстань, боязливый: В пещере твоей святая лампада
До утра горит. Сердечной молитвой, пророк, удали
Печальные мысли, лукавые сны! До утра молитву
Смиренно твори; небесную книгу до утра читай!

Tõuse, sa kartlik inimene: Sinu koopas on püha lamp
Põleb hommikuni. Südamliku palvega, prohvet, eemalda
Kurvad mõtted, kurjad unenäod! Hommikuni loo palvet
Alandlikult; loe taeva raamatut hommikuni!

„Tykus, tykus"

Tai tykus bernelis,
Tai tykus raitelis,
Tai tykiai privilioj
Mergelę klėtelėn.

Žalią rūtų vainikėlį

Tai tykiai nuėmė
Rūtų vainikėlį,
Tai tykiai numovė
Aukselio žiedelį.

Bernelis pabudo,
Nelaimę pajuto, -
An žirgelio sėdo,
In vainelę jojo.

Vaikselt vaikselt
milline vaikne noormees,
milline rahulik ratsanik,
kui tasaselt ta meelitas neiu
viljaaita.

Roheline kahjutundev kroon

Kui rahulikult ta võttis tütarlapse
neitsilikkuse,
kui vaikselt ta võttis ära neiu
kuldsõrmuse.

Kuid järsku noormees ärkas
ja tajus ohtu,-
võttis hobuse
ja läks lahingusse

„Zwei Beter"

Jesus sprach zu einigen, die davon überzeugt waren, gerecht su sein und die anderen verachteten, dieses Gleichnis:

„Zwei Menschen Gingen hinauf in den Tempel, um zu beten. Der eine war ein Pharisäer, der andere ein Zöllner. Der Pharisäer stellte sich hin und betete also: ‚O Gott, ich danke dir, dass ich nicht bin wie die übrigen Menschen, Räuber, Ungerechte, Ehebrecher, oder auch wie dieser Zöllner da. Ich faste zweimal in der Woche und gebe den Zehnten von allem, was ich besitze. ´Der Zöllner aber blieb hinten stehen und wagte die Augen nicht zum Himmel zu erheben, sondern er schlugen an seine Brust und sprach: ‚Gott sei mir Sünder gnädig!'

Ich sage euch: Dieser ging gerechtfertigt nach Hause, jener nicht. Denn jeder, der sich selbst erhöht, wird erniedrigt werden; und jeder, der sich selbst erniedrigt, wird erhöht werden."

Tähendamissõna variserist ja tõlnerist:

Mõnedele aga, kes olid enestele kindlad, et nemad on õiged, ja panid teisi eimillekski, rääkis Jeesus selle tähendamissõna:

„Kaks inimest läksid üles pühakotta palvetama, üks oli variser ja teine tõlner. Seisma jäädes palvetas variser endamisi: „Oh Jumal, ma tänan sind, et mina ei ole niisugune nagu muud inimesed: röövijad, ülekohtused, abielurikkujad, ega ka niisugune nagu see tõlner. Mina paastun kaks korda nädalas, annan kümnist kõigest, mis ma saan."
Aga tõlner seisis eemal ega tahtnud silmigi tõsta taeva poole, vaid lõi endale vastu rindu ja ütles: „Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!"

Ma ütlen teile, tema läks alla oma kotta õigeks mõistetult, mitte too teine. Sest igaüht, kes ennast ise ülendab, alandatakse, kes aga ennast ise alandab, seda ülendatakse."

"Cantate Domino"

Cantate Domino canticum
novum, cantate et benedicite
nomini ejus:
Quia mirabilia fecit.
Cantate et exultate et psallite
in cythara et voce psalmi:
Quia mirabilia fecit.

Laulge Issandale uus laul,
laulge ja kiitke tema nime:
sest ta on teinud imelisi tegusid.
Laulge ja rõõmustage ja kiitke.
lauludes harfi ja häälega:
sest ta on teinud imelisi tegusid.

"Earth Song"

Sing, Be, Live, See.
This dark stormy hour,
The wind, it stirs.
The scorched earth
Cries out in vain:
O war and power,
You blind and blur,
The torn heart
Cries out in pain.
But music and singing
Have been my refuge,
And music and singing
Shall be my light.
A light of song Shining Strong:
Allelulia! Through darkness, pain,
and strife, I'll Sing, Be, Live, See...
Peace.

Laula, ole, ela, näe.
See tume tormine tund,
See tuul, ta segab.
Põlenud maa karjub appi asjata:
Oo sõda ja võim,
Sa pime ja udune,
Puruks kisutud süda
Karjub appi valus.
Aga muusika ja laulmine
On olnud minu pelgupaik,
Ja muusika ja laulmine
On minu valguseks.
Laulust kiir särab tugevalt:
halleluuja! Läbi pimeduse, valu,
ja Võitluse, ma
Laulan, olen, elan, näen ...
Rahu.

Mari Roos alustas oma koorijuhi õpinguid Tallinna Muusikakeskkoolis 2015 aastal Anneli Mäeotsa käe all. Dirigeerimist jätkas ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias algul Tõnu Kaljuste juhendamisel ning hiljem sai tema õpetajaks Kaspar Mänd. Mari on praktiseerinud ning koostööd teinud selliste kooridega nagu näiteks ETV tütarlastekoor ning Ellerheina lastekoor, kellega toodi esiettekandele 2018 aastal Mirjam Tally "Käsikivi laul". Alates 2019 aastast töötab ta koormeistrina noore naiste kooris KEVAD ja 2020 aasta jaanuarist on ta Tallinna Jaani koguduse kammerkoori dirigent ning selle aasta algusest koormeister segakooris HUIK.

Stanislav Šeljahhovski sündis 1989. aastal Sankt-Peterburis. 2006 aastal Stanislav alustas õpinguid Georg Otsa nimelises Tallinna muusikakoolis, kus õppis kooridirigeerimist Andrus Siimoni juhendamisel. Praegu õpib Stanislav 3. kursusel Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof. Toomas Kapteni klassis. Stanislav on töötanud dirigendina kammerkooris "Ukraina", naisansamblis "Viva Musica", meeste ansamblis "Credo" festivali juures. Viimasega tuuritas ta kontsertidega Eestis, Soomes, Rootsis ning Venemaal. 2017-2019. aastal juhatas Tallinna Tallinna Jumalaema Sündimise Kaasani pühakuju kiriku kontsertkoori.

Austėja Pėželytė lõpetas 2019. aastal M. K. Ciurlionise Kunstide Kooli kooridirigeerimise erialal prof. Romualdas Grazinise dirigeerimisklassis. Hetkel õpib ta bakalaureuseõppe 3. kursusel Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof. Toomas Kapteni klassis. Austeja on osa võtnud mitmetelt orkestri- ja kooridirigeerimise meistrikursustelt, mida on läbi viinud Sebastian Lang-Lessing, Modestas Barkauskas ja Georg Grün. Samuti on ta osalenud kooridirigeerimise konkurssidel Leedus, Lätis ja Eestis. Austėja on mitmetes projektides dirigeerinud M. K. Ciurlionise Kunstide Kooli koori ja orkestrit, Saarbruckeni Kammerkoori, Leedu Riiklikku Sümfooniaorkestrit, Vilniuse linnavalitsuse St. Christopheri Kammerorkestrit, Kammerkoori "Cantus", Kammerkoori "Aidija", Tallinna

Tehnikaülikooli Kammerkoori ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia Segakoori.

Ksenia Rossar (1988) alustas 2006. aastal kompositsiooniõpinguid Eesti muusika- ja teatriakadeemias Tõnu Kõrvitsa juhendamisel. 2009–2012 õppis laulu erialal Milanos G. Verdi nim konservatooriumis (juhendajad prof Jenny Anvelt ja prof S. Doz). 2011 sai bakalaureuse diplomi laulu erialal EMTA-s (prof Mati Palm), 2016 lõpetas EMTA magistrantuuri (prof Eva Märtson-Wilson). 2019. aastal alustas õpinguid EMTA doktorantuuris prof Helin Kapteni juhendamisel.

Sergei Mironov (1991) lõpetas 2011. aastal Jaroslavli L.Sobinovi nim. muusikakooli. 2014 – 2019. a. õppis kooridirigeerimist Venemaa Gnesini nim.muusikaakadeemias. 2021. aastal sai kolmanda järgu laureaadiks A.Šnitke nim. dirigeerimiskonkursil. Tänapäeval töötab peadirigendina Jumalaema Sündimise Kaasani pühakuju kiriku kontsertkooris ning on sama kiriku ansambli kunstiline juht ja solist.

Zhenya Hovsepyan (1983) lõpetas 2006. aastal Yerevani riiklikku konservatooriumi Gohar Gasparyan klassis. Töötas solistina Yerevani riiklikku ooperistuudios, kvartettis "Sanctus", kellega andis välja plaati "alto Zhenya Hovsepyan". 2004. ja 2007. a. võttis osa Armeenia riiklikku lauluvõistlustel, kus sai eripreemiat. Aastast 2009 Tallinna vene filharmoonia ühingu solist, töötas Eesti Rahvusooperis ning aastates 2010 - 2012 Eesti kontsertkooris. Aastast 2012 Savonlinna ooperifestivali laulja.

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koor on õppekoor, mis on järjepidevalt töötanud aastakümneid. Kollektiivis laulavad peamiselt dirigeerimise ja muusikapedagoogika eriala üliõpilased, kelle seas on ka arvestataval hulgal välistudengeid (Hongkongist, Inglismaalt, Saksamaalt, Lätist, Venemaalt ja mujalt). Koori repertuaar koosneb eesti ja maailma kooriliteratuurist – varajasest gregoriaani laulust ja polüfooniast kaasaegsete autorite

uudisteosteni. Viimasel ajal on esitatud näiteks Bachi, Haydni, Mozarti, Monteverdi, Durante'i, Clementsi, Pärdi ja Tormise loomingut. Koor on teinud koostööd mitmete erinevate kollektiividega: Tallinna Kammerorkester, EMTA sümfooniaorkester ning Eesti Filharmoonia Kammerkoor. Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koori on juhatanud Toomas Kapten, Ants Soots, Kuno Areng, Ants Üleoja, Kare Hanken, Robert Cowles, Jaan-Eik Tulve, Toomas Siitan, Dag Nielsen, Jurjen Hempel. EMTA koor on esinenud Hispaanias, Soomes, Venemaal, Lätis ja erinevates Eesti linnades. 2013/2014 hooajal mälestati Riia kaubanduskeskuse katastroofis hukkunuid kontsertidega nii Helsinki Toomkirikus kui Tallinna Rootsi-Mihkli ja Metodisti kirikus. 2015. aasta märtsis kanti Soomes Joensuu kirikus koos Joensuu Linnaorkestriga ette Bachi suurteos Johannese passioon. Sama teost kanti Tallinna Kaarli kirikus ette ka 2016. aasta sügisel Hans-Christoph Rademanni juhatusel. 2017. aasta märtsis toimus koos EMTA sinfoniettaga Dominy Clementsi loeng-ooperi "Der Nordische Baer" esiettekanne Tartus ning uuesti esitati teost sama aasta oktoobris EMTA SügisFesti raames. Alates 2015. aastast on saanud tavaks, et kooridirigeerimise eriala lõpetajad kannavad kontserteksamil ette suurvormi koostöös EMTA koori ja orkestriga. Ette on kantud Haydni "Harmoniemesse", Mozarti Requiem, fragmendid Tobiase oratooriumist "Joonas" (Silvia Tobiase redaktsioonis), Vivaldi "Dixit Dominus" ja "Credo" , Pärdi "Te Deum" ning Mozarti "Krönungsmesse".

Kammernaiskoor Sireen loodi 2011. aasta novembris pikka aega koos laulnud sõpruskonna pinnalt. Taotleme hõrku, kuid naiselikult tummist ja lummavat kõla, sidudes naiskoorile omase heliseva kõlavärvi kammerlikult selge vokaaliga. Iga Sireeni hääl annab oma panuse ilu loomisse ja iga laulja on võimekas solist. Nii võib kõigest kahekümnepealine koor täita suuri kontserdisaale, pakkudes sealsamas kammerlikke külmavärinaid õhkõrnas pianissimos. Tegemist on amatöörkooriga, kus laulavad harrastusmuusika profid kogu oma kire, kogemuse ja sügava musikaalsusega. Sireeni

repertuaar varieerub vanamuusikast tänapäevase heliloominguni, väärtustades seejuures koostööd noorte ning andekate Eesti heliloojatega. Sireen on saavutanud tulemusi nii Eesti kui ka rahvusvahelistel konkurssidel: I koht EBU rahvusvahelisel koorikonkursil „Let The Peoples Sing" (2019); II koht XVI rahvusvahelisel koorifestivalil „Tallinn 2019", „Tallinn 2017", „Tallinn 2015" ja „Tallinn 2013"; III koht Eesti kammerkooride festivalil 2022. ja 2018. aastal ning I koht Eesti kammerkooride festivalil 2016. aastal. Alates 2018. aasta oktoobrist on Sireeni peadirigent Nele Erastus. Külalisdirigent hooajal 2021/2022 on Lodewijk van der Ree.

Eesti Televisiooni tütarlastekoor kasvas välja ETV lastesaadete toimetuse juurde loodud laste laulustuudiost, mille asutaja ja muusikajuht aastatel 1990-2004 oli koori dirigent Aarne Saluveer. Täna laulab kooris komkümmend 14-20 aastast tütarlast, kelledest enamusel on muusikaline haridus ja varasem koorilaulukogemus. Koori repertuaaris on vaimulik ja ilmalik muusika erinevatest ajastutest, efektse liikumisega rahvamuusikatöötlused, modernsed popmuusika- ja dzässikavad ning vokaalsümfoonilised suurvormid. Koori arengule on andnud impulsse koostöö paljude tunnustatud muusikute ja heliloojatega. Koorile on kirjutanud teoseid Arvo Pärt, Tõnu Kõrvits, Urmas Sisask, Roxanna Panufnik, Valeri Petrov, Pärt Uusberg, Tauno Aints, Kadri Voorand, Rasmus Puur ja Karin Kuulpak. Koori repertuaaris moodustab väga olulise osa Veljo Tormise looming, mida on esitatud mitmel autorikontserdil Eestis ja välismaal. Koor on jaganud lava Eesti tippkooride ja orkestritega ning esinenud Neeme Järvi, Eri Klasi, Andres Mustoneni, Eric Whitacre'i ja Paul Hillieri dirigeerimisel. Nende kõrval on koor nautinud esinemist koos Imogen Heap'i, Ola Onabule, Tõnis Mägi, Ivo Linna, Villu Veski, Dave Bentoni ja paljude teiste tunnustatud muusikaesitajatega. Aarne Saluveeri juhatusel kõlas New Yorgis maailma esiettekandes A. Pärdi "Peace Upon You, Jerusalem", mis on kirjutatud ETV tütarlastekoorile, 2010. aastal esitati Nargen festivali raames helilooja sünnipäeva tähistamiseks tema III sümfoonia "Meie aed".

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koor:
I sopran: Hyonah Song, Gohar Hovakimyan, Iris Kallas,
Yumiko Matsuyama, Justý Juřičková, Hyewon Chung
II sopran: Sara Corriga, Anneli Riisalu, Anastasia Matkevitš, Karita Käesel,
Eleri-Kristel Kuimet, Pille Pihlapuu, Irina Mikhailova, Evelyn Kanepi
I alt: Karina Nefedova, Jelizaveta Vilippus, Heili Kivi, Austėja Pėželytė,
Aleksandra Bekušev, Kristin Pintson
II alt: Mari Roos, Tamara Blahova, Ode Oürg, Helen Allikvee,
Marie M. Vaigla
I tenor: Meelis Kesperi, Leonardo Tommasini
II tenor: Rihards Zarinš, Leo-Mattias Leete, Marius Raba
Bariton: Jakub Fornagiel, Markus Aluste, Kaur Pennart, Stijn Claerhoudt
Bass: Illia Humeniuk, Xinyuan Chen, Stanislav Šheljahhovski,
Nikita Mishchenko

ETV tütarlastekoor:
I sopran: Gitte Mariet Sepp, Johanna Saluste, Kreta Liisa Aasamaa,
Mariete Paat, Sarah Liis Luha, Lysandra Kõresoo, Grete Helene Jakobson,
Liisa Arakas, Maria Isabel Rõngas, Janete Paat, Annabel Kuljus,
Polina Korzoun
II sopran: Karoli Vahemets, Emilie Ruus, LoviiseTasa, Britta Kooskora,
Anete Kiil, Marie-Helen Vilberg, Kärt Pukk, Anna Grete Ilumets,
Lauraliisa Truusa
I alt: Brette Tüksammel, Olivia Jegorov, Mona Mirtel Tammik,
Zlata Zabelina, Kaie Riin Magnus, Katariina Alexandra Veerpalu,
Mia Mirtel Kitt, Emily Lotta Ilumets
II alt: Anne-Katrine Schubert, Karolin Milk, Farida Karu, Susanna Saluste,
Karoliina Paju, Mailen-Elen Otsing, Sonja Loore Vaaks

Kammernaiskoor Sireen:
I sopran: Merli Plink, Kleer Keret Tali, Silvia Toomet, Liis Rull
II sopran: Dagmar Talmar, Anneli Kuusk, Sara Corriga, Maria Kurm

I alt: Kristel Pedak, Merilin Metsik, Maarja Malmet, Kadri Järvelaid
II alt: Merilyn Möls, Epp Kõiv, Marleen Nurm, Kertu Süld

Projektikoor:
I sopran: Kärolin Tuisk, Hyonah Song
II sopran: Irina Mikhailova, Katariina Johanna Järvsoo
I alt: Aleksandra Bekušev, Heili Kivi
II alt: Ode Pürg, Kertu Süld
I tenor: Meelis Kesperi, Jonathan Pilla
II tenor: Rihards Zarinš, Miguel Silva
I bass: Kaur Pennert, Stijn Claerhoudt
II bass: Illia Humeniuk, Nikita Mishchenko

Täname: Hirvo Surva, Toomas Kapten, Kaspar Mänd, Silvia Landra, Arete Kerge, Kristiina Kermes, Irina Ievleva, Lodwijk van Ree, EMTA kontserdi- ja etenduskeskus

Kava koostasid: Austėja Pėželytė, Stanislav Šeljahhovski, Mari Roos

20.00 – magistrieksam

Anders Hillborg (1954)
„Mouyayoum"

Patrik Sebastian Unt
3 Eestirootsi rahvakoraali seadet segakoorile

Veljo Tormis (1930—2010)
„Karjala saatus" tsüklist „Unustatud rahvad"

EMTA koor
Dirigent **Eleri-Kristel Kuimet**

Solistid: **Mari Roos, Rihards Zarniš, Leo-Mattias Leete, Marius Raba, Leonardo Tommasini, Meelis Kesperi, Anneli Riisalu ja Karita Käesel**
Visuaal: **Rebeca Žukovits ja Triin Brigitta Heidov**
Heli**: Rebeca Žukovits**

Anders Hillborg on sündinud 31. mail 1954. aastal Stockholmis. Aastatel 1976-1982 õppis A. Hillborg kontrapunkti, kompositsiooni ja elektronmuusikat Rootsi Kuninglikus Muusikakõrgkoolis, kus tema õpetajateks oli Gunnar Bucht, Lars-Erik Rosell, Arne Mellnäs ja Pär Lindgren. Lisaks õpetamisele on Hillborg olnud täiskohaga vabakutseline helilooja alates aastast 1982. Anders Hillborg on üks Rootsi juhtivatest heliloojatest, kelle muusikas on kombineeritud sügav väljendusrohkus koos tohutu energia, rõõmu, absurdsuse ja ettearvamatusega. Tema teos "Mouyayoum" on 1983. aastal sündinud sõnadeta lugu, milles sisalduvad silbid esitlevad laulmisel kogu ülemhelispektrit.

Patrik Sebastian Unt on lõpetanud Rapla Ühisgümnaasiumi (2018) ja Rapla Muusikakooli saksofoni ja klaveri erialal (2017). Hetkel õpib Patrik Eesti Lennuakadeemias õhusõiduki juhtimise eriala. Heliloominguga alustas iseseisvalt 11-aastasena, kompositsioonitunde on võtnud Tauno Aintsilt (2013/2014) ning konsultatsioone koorimuusika valdkonnas Pärt Uusbergilt. Ta on osalenud mitmetel rahvusvahelistel muusikaolümpiaadidel: 2016. aastal Klaipėdas saavutas pronksmedali, 2018. aastal võitis ta vabariikliku muusikaolümpiaadi ning saavutas kulddiplomi rahvusvahelisel muusikaolümpiaadil Tallinnas, kahel viimasel valiti tema segakooriteos „Nüüd õhtu on" (tekst Kersti Merilaas) parimaks omaloominguks. Lisaks on Patrik saanud mitmeid stipendiume ja autasusid, näiteks Maxima Tulevikutalent 2014, Rapla valla kultuuriauhind „Valla vedur" 2017 ning LHV "Noor helilooja 2022" peapreemia. 2021. aasta alguses nimetati Unt Tartu 2020. aasta noore kultuurikandja nominendiks. Eesti Kooriühingu koori- ja puhkpillimuusika aastapreemiatele 2021 nomineeriti Patrik kahes kategoorias: aasta noor dirigent ning aasta koori/orkestrihelilooja. Patrik Sebastian Unt on tihedalt olnud seotud mitmete erinevate kollektiividega: Mitte-Riinimanda koorid (dirigent Urve Uusberg ja Pärt Uusberg, koormeister Patrik Sebastian Unt), Veronika Portsmuthi Kooriakadeemia Vokaalgrupp RING (juhendaja Veronika Portsmuth), Eesti Noorte Segakoor (dirigent Silja Uhs). 2018. aasta

Raplamaa laulu- ja tantsupeol juhatas Patrik Sebastian Unt meeskoore. Hetkel on ta kahe Tartus tegutseva kollektiivi, Luuska lauluühingu ning vokaalkammeransambli Vox pUNT dirigent.

Minu magistri lõputööks oli "Traditsioonidest ja muutustest rannarootslaste laulupidude ajaloos". Intervjueerides Jana Stahli (Eestirootslaste Kultuuriomavalitsuse juhatuse esimees) selgus, et 2024. aasta Eestirootslaste laulupeo raames otsitakse viise, mida noored enda laulikutesse on kirjutanud ning teevad uued seaded. Valisin välja kolm esitusele tulevat eestirootslaste rahvakoraali: "Den signade dag", "I himmelen", "Den blomstertid nu kommer". Tänasel kontserdil on "3 Eestirootslaste rahvakoraali seadet segakoorile" esmaettekanne.

Veljo Tormis (07.08.1930-21.01.2017) on helilooja, kes suurel määral defineerib Eesti koorimuusika identiteeti. Tema originaallooming kui ka rahvaviisidel põhinevad teosed moodustavad Tormisele omase helikeele, millel on oma koht paljude Eesti ja välismaa kooride repertuaaris. Suurima osatähtsusega tema loomingus on koorimuusika ning selle olulisem osa seondub eesti ja teiste läänemeresoome rahvaste igivana rahvalauluga. Tuntumad tsüklid on "Unustatud rahvad" ja "Eesti kalendrilaulud". Täna tuleb esitusele Veljo Tormise kooriloomingu tippteos, tsükkel „Unustatud rahvad" VI osa Karjala saatus.

Karjala saatus (Karjalan kohtalo)
Tekstid kohandanud Ülo Tedre, Jaan Õispuu ja Kari Laukkanen

I Nuttev neiu (Itkevä neito)

Itköy neitšo ilavuttau,
kirjavile kivyizile,
kaunehele kallivoizel.
Katšou yläah – päivö paistau,
katšou alaah – venoi soudau.
Kenen netše venoi soudau?
Tuatoin netše venoi soudau.
"oi sina tuatto, rakas tuatto.
Ota sinä minuv iäreh!"
"En voi ottua, ainos tytär –
ven'än verkot veittävänny,
Suomen veneh souttavannu,
Karjalan kalat kaupittavannu."

Nutab neiu kurbust kurtes,
kirjudele kividele,
kaunitele kaljudele.
Vaatab üles – päike paistab,
vaatab alla – vene sõuab
Kellele nüüd see vene sõuab?
Taadi nüüd see vene sõuab.
„Oi sina taati, kallis taati
võta sina mind nüüd kaasa!"
„Ei või võtta, ainus tütar -
lähen võrke viima Venemaale,
paati sõudma Soomemaale,
kalu kauplema Karjalasse."

Itköy neitšo ilavuttau,
kirjavile kivyizile,
kaunehele kallivoizel.

Nutab neiu kurbust kurtes,
kirjudele kividele,
kaunitele kaljudele.

Katšou yläah – päivö paistau,
katšou alaah – venoi soudau.
Kenen netše venoi soudau?
Muamoin netše venoi soudau.
"oi sina muamo, rakas muamo.
Ota sinä minuv iäreh!"
"En voi ottua, ainos tytär –
ven'än verkot veittävänny,
Suomen veneh souttavannu,
Karjalan kalat kaupittavannu."

Vaatab üles – päike paistab,
vaatab alla – vene sõuab
Kellele nüüd see vene sõuab?
Memme nüüd see vene sõuab.
„Oi sina memme, armas memme,
võta sina mind nüüd kaasa!"
„Ei või võtta, ainust tütar –
lähen võrke viima Venemaale,
paati sõudma Soomemaale,
kalu kauplema Karjalasse."

Itköy neitšo ilavuttau,
kirjavile kivyizile,
kaunehele kallivoizel.
Katšou yläah – päivö paistau,
katšou alaah – venoi soudau.
Kenen netše venoi soudau?
Sulhoin netše venoi soudau.
"oi sina sulho, rakas tuatto.
Ota sinä minuv iäreh!"
"Tule tänne, hyvä neitšo,
pane jalka portahalle,
toinen venon laitaselle."

Nutab neiu kurbust kurtes,
kirjudele kividele,
kaunitele kaljudele.
Vaatab üles – päike paistab,
vaatab alla – vene sõuab
Kellele nüüd see vene sõuab?
Peiu nüüd see vene sõuab.
„Oi sina peiu, armas peiu,
võta sina mind nüüd kaasa!"
„Tule siia, kallis neiu,
pane jalg purde peale
teine paadi parda peale!"

II Mere kosilased (Meren kosijat)

Annikkini, šuaren neito,
istu šuaren sillan piässä,
vuotti mieštä mielehistä,
šulhaista sulasanaista.
Mieš merestä näyttelehe:
rautašuini, rautapäini,
rautahattu hartijoilla,
rautakintahat käjeessä,
rautakihlat kormanošša:
"Annikkini, šuaren neito,
tuletko minun mutšoksi?"
"Enkä tule, enkä ole,
ei ole šiätty, eikä kiätty,
eikä toitsi toivotettu,
eikä koissani luvattu!"

Annikki, mu saare neiu,
istus saare silla peal,
ootas meest meelepärast,
peigu sulasõnalist.
Mees merest tõusebki –
raudsuu, raudpea,
raudkaabu turja peal,
raudkindad käes,
raudkihlad karmanis:
„Annikki, mu saare neiu,
kas tuled mulle naiseks?"
„Ei ma tule, ei ka ole,
ei ole seatud ega loodud,
ei teinekordki soovitud
ega koduski lubatud!"

Annikkini, šuaren neito,
istu šuaren sillan piässä,
vuotti mieštä mielehistä,
šulhaista sulasanaista.
Mieš merestä näyttelehe:

vaskišuini, vaskipäini,
vaskihattu hartijoilla,
vaskikintahat käjeessä,
vaskikihlat kormanošša:
"Annikkini, šuaren neito,
tuletko minun mutšoksi?"
"Enkä tule, enkä ole,
ei ole šiätty, eikä kiätty,
eikä toitsi toivotettu,
eikä koissani luvattu!"

Annikkini, šuaren neito,
istu šuaren sillan piässä,
vuotti mieštä mielehistä,
šulhaista sulasanaista.
Mieš merestä näyttelehe:
hopiešuini, hopiepäini,
hopiehattu hartijoilla,
hopiekintahat käjeessä,
hopiekihlat kormanošša:
"Annikkini, šuaren neito,
tuletko minun mutšoksi?"
"Enkä tule, enkä ole,
ei ole šiätty, eikä kiätty,
eikä toitsi toivotettu,
eikä koissani luvattu!"

Annikki, mu saare neiu
istus saare silla peal,
ootas meest meelepärast
peigu sulasõnalist.
Mees merest tõusebki –

vasksuu, vaskpea,
vaskkaabu turja peal,
vaskkindad käes,
vaskkihlad karmanis:
„Annikki, mu saare neiu,
kas tuled mulle naiseks?"
„Ei ma tule, ei ka ole,
ei ole seatud ega loodud,
ei teinekordki soovitud
ega koduski lubatud!"

Annikki, mu saare neiu,
istus saare silla peal,
ootas meest meelepärast,
peigu sulasõnalist.
Mees merest tõusebki –
hõbesuu, hõbepea,
hõbekaabu turja peal,
hõbekindad käes,
hõbekihlad karmanis:
„Annikki, mu saare neiu,
kas tuled mulle naiseks?"
„Ei ma tule, ei ka ole,
ei ole seatud ega loodud,
ei teinekordki soovitud
ega koduski lubatud!"

Annikkini, šuaren neito,
istu šuaren sillan piässä,
vuotti mieštä mielehistä,
šulhaista sulasanaista.
Mieš merestä näyttelehe:
kultašuini, kultapäini,
kultahattu hartijoilla,
kultakintahat käjeessä,
kultakihlat kormanošša:
"Annikkini, šuaren neito,
tuletko minun mutšoksi?"
"Enkä tule, enkä ole,
ei ole šiätty, eikä kiätty,
eikä toitsi toivotettu,
eikä koissani luvattu!"

Annikkini, šuaren neito,
istu šuaren sillan piässä,
vuotti mieštä mielehistä,
šulhaista sulasanaista.
Mieš merestä näyttelehe:
leipäšuini, leipäpäini,
leipähattu hartijoilla,
leipäkintahat käjeessä,
leipäkihlat kormanošša:
"Annikkini, šuaren neito,
tuletko minun mutšoksi?"
"Sekä tulen, jotta olen,
miut on koissani luvattu,
vielä toitsi toivolettu!"

Annikki, mu saare neiu,
istus saare silla peal,
ootas meest meelepärast,
peigu sulasõnalist.
Mees merest tõusebki –
kuldsuu, kuldpea,
kuldkaabu turja peal,
kuldkindad käes,
kuldkihlad karmanis:
„Annikki, mu saare neiu,
kas tuled mulle naiseks?"
„Ei ma tule, ei ka ole,
ei ole seatud ega loodud,
ei teinekordki soovitud
ega koduski lubatud!"

Annikki, mu saare neiu
istus saare silla peal,
ootas meest meelepärast
peigu sulasõnalist.
Mees merest tõusebki –
leib-suu, leib-pea,
leib-kaabu turja peal,
leib-kindad käes,
leib-kihlad karmanis:
„Annikki, mu saare neiu,
kas tuled mulle naiseks?"
„Ja ma tulen, ja ma olen
mind on koduski lubatud,
veel teinekordki soovitud!"

III Orjana Virus (Orjana Virossa)

Olimpa orjana Virossa,
käin Virossa käskyläisnä,
palkalla paganamualla,
vierin (om) mualla vierahalla.
Van pahoimpa palkkani maksettihe,
viärin (on) väkeni arvattihe.
Kannoimpa vettä kappazella,
parahalla pakkazella,
da aijoin riihessä rebušin,
allabo pardizien pabišin.
Pojatpo perässä polka,
jäljess' oli jalo išändä:
kuldakeppini käjeessä,
pitkä piiska kainalossa.
Vieläbä siimalla sivalsi,
kun en jaksan myelin miärin.
Vain sattuipa orja kuolemaha,
raukka nälgäh niändymähe,
kylmäh kuoli, nälgäh niändy,
viluhbo vieri, orja raukka.

Olin ma orjana Virus,
käisin Virus käsualusena,
olin palgal pagana maal,
veeresin võõral maal.
Pahasti mul palka maksti,
väärasti mu vaeva arvati.
Kandsin ma vett pangedega,
käredaimas pakases,
ja veel rehes rabasin,
partele ahet ajasin.
Poisid mu taga astusid,
järel käis uhke isand –
kuldkepp käes,
pikk piits kaenla all.
Ja veel piitsaga nähvas,
kui ei jaksanud ta meele järgi.
Juhtus siis ori koolema,
vaeseke nälga nõrkema;
külmas kooles, nälga nõrkes,
vilusse veeres, ori vaene.

Šit vietih Tuonelan tuville,
talutettih taivosehen.
Tuodihba šit kultani tuoli
orja raukal ištumeksi:
"Ištuba tuos nyt, orja raukka,
sovittele sohvallesi!
Et sie silloin tuolil ištun,
etkä sohvalla sobinu,

Viidi siis Toonela tubadesse,
talutati taevasse.
Toodi siis kuldne tool
orjal vaesel istumiseks:
„Istu nüüd siia, ori vaene,
sobita end sohvale!
Ei sa siis toolil istunud
ega sohvale sobinud,

konša olit orjazenna,
palkalaisena pahana!"
Tudihba šit kuldani tuoppi
orja raukal juodavija:
"Juobaši nyt tuos orja raukka,
juobaši nyt tuos orja raukka!
Et silloin olutta juonut,
etkä maistellu mezijä,
konšabo olit orjazenna,
konša kävit käskyläisnä!"
Kuolipa šit jalo išändä,
tuodihba Tuonelan tuville.
Šit tuodih tulini tuoli
išännil on ištuimeksi:
"Ištubas tuos, jalo išändä,

ištuba tuos, jalo išändä!
Šait šie šilloin hyväl ištuo,
hyväl ištuo, hyväl aštuo,
konšbo orjija opaštit,
konšabo käytit käskyläizie!"
Tuodihba šit tulini tuoppi,
tulta, tervua tuoppisessa:
"Juobas nyt, jalo išändä,
juobas nyt, jalo išändä!
Šait šie šilloin oltta juuva,
konšabo orjija opaštit,
konšabo käytit käskyläizie,
konšabo orjija opaštit!"
Šit kerran taivahan kavulla,
orjambo šiellä kulgeissansa –
vastah tuli jalo išändä

kui sa olid orjaks,
pahaks peetud palgaliseks."
Toodi siis kuldne toop
orjal vaesel joomiseks:
"Joo nüüd siit, ori vaene,
joo nüüd siit, ori vaene!
Ei sa siis õlut joonud
ega mõdu maitsenud,
kui sa olid orjana,
käisid käsualusena."
Suri siis uhke isand,
toodi Toonela tubadesse.
Siis toodi tuline tool
isandale istumiseks:
"Istu siia, uhke isand,

istu siia, uhke isand!
Küll saind siis heal istuda,
heal istuda, heal astuda,
kui sa orje kamandasid,
käskisid käsualuseid!"
Toodi siis tuline toop,
tuld ja tõrva toobi sees:
Joo siis nüüd, uhke isand,
joo siis nüüd, uhke isand!
Sa said siis õlut juua,
kui sa orje kamandasid,
käskisid käsualuseid
ja sa orje kamandasid!"
Kord siis taeva tänavail,
kui ori seal kõndis –
tuli vastu uhke isand

tuolla (on) taivahan kavulla,
pitkä kyynärä käjeessä,
verkatorvi (on) kainalossa:
"Otabo tuossa nyt, orja raukka,
otabo tuossa, orja raukka,
palkaksesi parahaksi
orjanani olostasi!"
"En ota, jalo išändä,
en ota, jalo išändä!
Mahoitpa šilloin maksuaksesi,
palkan (on) palkitellaksesi."

seal taeva tänavail,
pikk küünarpuu käes,
rull kalevit kaenla all:
Võta siit nüüd, ori vaene,
võta siit, ori vaene,
palgaks parajamaks
minu orjaks olemisest!"
Ei ma võta, uhke isand,
ei ma võta, uhke isand!
Oleksid pidanud siis maksma,
palga ammu tasuma.

IV Tamme raiuja (Tammen kaataja)

Sizarest oli sillat täyven,
veljestä veno punani.
Lähtie heinän niitändöihe,
meren rannan ruuvondoihe.
Niitettihe, laitettihe,
pandih savoin šuattozilla
tuhanzilla tukkuzilla.
Tuliba tuuli Tuuloksesta,
tuli tuuli Tuuloksesta,
ahava Aanuksen mualla.
Tunkiba heinäzet tulehe,
vihandoni valgijahe.

Sõsaraid olid sillad täis,
veljekesi vened täis.
Mindi heina niitma,
mereranda loogu võtma.
Niideti ja pandi kokku
sadadesse sadudesse,
tuhandeisse kuhjadesse.
Tuli tuul Tuuluoksest,
tuli tuul Tuuluoksest,
kõle tuul Aanukse maalt.
Tõukas see heina tulle,
halja heina lõkke sisse.

Suvibatuuli tuhkad I vei
pohjane porot keriäli.
Luajihin poroja vähäzen,
Päivän pojan piädä pestä,
silmiä hyvän sigiön.

Lõunatuul tuhad viis,
põhjatuul tuhad kogus.
Leotasin tuhka väheke
Päeva pojal pead pesta,
heal loodul silmi pesta.

Jäi (on) poroja vähäne,
kunne(bo) näidä kuattanohe?

Meren selvällä selällä,
lagijalla lainehella,
kolmen meren kuohuvilla,
meren synkähe syvähe.

Tuoh(ba) se taidaa tammi
kazvua,
tuoh se taidaa tammi kazvua –
Tammi tasaladvallini,
tammi tasaoksallini,
joka oskalla omena,
omenassa kuldapyörö,
kultapyörözeš kägini.
Min kägi kukahtelovi,
sen vaski varahtelovi
kultazehe kuppizehe,
vaskizehe vakkazehe.
Etsii tammen kuadajaista,
tasaladvan langettajua.
Ei ole tammen kuadajaista,
tasaladvan langettajua,
nykyzessä nuorizossa,
kanzas vaste kazvajassa.

Mies mušta merestä nouzoo.
Vähän on kuollutta parempi,
katonutta kaunehempi.
Tuoba se taidaa tammen kuadua,
tasaldavan langetella,

Jäi veel tuhavett väheke
kuhu see kallata?

Mere selgele seljale,
laiadele lainetele,
kolme mere keerisesse,
mere süngesse sügavusse.

Sinna hakkas tamm kasvama,
sinna hakkas tamm kasvama –
tamm tasaladvaline,
tamm tasaoksaline,
igal oksal õunakene,
igas õunas kullapööris,
kullapöörises käokene.
Kui kägu kukahtab
siis vaske värahtab
kuldsesse kapakesse,
vasksesse vakakesse.

Otsi tamme raiujat,
tasaladva langetajat.
Ei ole tamme raiujat,
tasaladva langetajat.
nüüdse noorsoo hulgas,
rahvas alles kasvavas.

ladvoin suurehe suvege,
tyvin puolin pohjozehe.
Mees must merest tõuseb.
Vähe on koolnust parem,
vähe kaunim kadunust.

Too oskab tamme raiuda,
tasalatva langetada –

ladvaga suurde suvesse,
tüvega põhja poole.

V Hällilaul (Kehtolaulu)

Aa, aa, allista,
aa, aa, allinpoikaista,
lii, lii, lii, lii, lintuista,
lii, lii, linnun poikaista.

Aa, aa, pardikest,
aa, aa, pardipojukest,
lii, lii, lii, lii, linnukest,
lii, lii, linnupojukest.

Tule Jumala tuutuseh,
käy Jumala kätkyveh,
piene lapsen piänalasih,
vakahasen vuattijoihen.
Neitsyt Maaria emoni,
äiti rakas armollini,
tule tänne tuutusege,
tule tänne kätkyvehen.
Makavuta maksaistani,
uinuttele udraistani
puun luvalla,
muan luvalla,
kaiken kartanon luvalla.

Tule, Jumal, hälli sisse,
käi, Jumal, kätki sisse,
väikse lapse padja peale,
vakalise vaipadesse.
Neitsi Maarja, mu emake,
ema armas, armuline,
tule siia hälli sisse,
tule siia kätki sisse.
Pane mu pisike magama,
uinuta mu ullikene
puu loal,
maa loal,
kogu taluõue loal.

Aa, tuuti lu(u)lla,
saapi engeli tu(u)lla
meijän pienen pikkusen
lu(u)llaan,

Aa, tuudi-lulla,
nüüd saab ingel tulla
meie väikse hälli sisse,

meijän pienen pikkusen
lu(u)llaan.

meie väikse hälli sisse.

Aa, aa, aholla,
aholla kasvaa kukkia.
Niitähän se pieni lapsi
huviksensa noukkii.

Aa, aa, allinpoika,
pienen linnun poika,
Pienellä linnulla maha täysi,
suurella on hoikka.

Aa, tuutin lu(u)lla.
Tuutipa tuuti tu(u)lla.

Aa, aa, allista,
aa, allinpoikaista.
Aa, aa allista,
pienen linnun poikaista.
Pieni lintu pienellä nokalla
lapsi vaan hoitaa.

Aa, tuuti, aa, aa,
Ouhan sullekin rauhan maa,
Nurmi-Tuoman tupasissa,
Kaikkivallan kartanoissa.
Siel on hyvä lapsen olla,
pienoiseni uinahdella
kultasessa kätkyvessä,
silkkisissä peittehissä.

Aa, aa, aasale,
aasal kasvab lilleke.
Neid see väike lapsekene
nopib oma meeleheaks.

Aa, aa, pardipoju,
väikse linnu poju,
väiksel linnul pugu täis,
suurel ikka tühi.

Aa, tuudi – lulla,
tuudi – tuudi - tuulla.

Aa, aa, pardikest,
aa, pardipojukest.
Aa, aa, pardikest,
väikse linnu pojukest.
Väike lind väikse nokaga
lapsi aina hoiab.

Aa, tuuti la(a)sta(a).
Aa, tuudi, aa, aa.
On sullegi rahu maa.
Nurme-Tooma kambrites,
Kõigeväelise mõisates.
Seal on hea lapsel olla,
väiksekesel uinuda
kuldses kätkis,
siidistes tekkides.

Rebo itköö rerettelöö,
allapa vuoren voivotteloo:
"Mis on miun polosen poika,
kannetuni kartunut?"
Mehtämiespä siihen vastaa:
"Turun miehen turkkiloina,
kauppamiehen kaglustoina,
pi(i)sarin pitkinä hihoina."
Heittibö rebo reeretyksen,
vuoren alla voivotuksen,
kun sai kuulla, mis on poika,
kus on katalan kannetuni

Tuli kissa va(a)staa.
Kissapa hyppäsi kiikun päällä,
tuutitteli la(a)sta.
Aa, tuuti lasta.
Tuli surma vastaa.
Löi kurikalla kummaista,
likkaa sekä lasta.

Tuudin lasta Tuonelah,
alla nurmen nukkumah.
Tuonelass on tupa suuri,
Manalass on maja väljä.
Siel on hyvä lapsen olla,
pienoiseni pilpatella.

Tuonentoukoja tekseepi,
tuonen maita karhitsoopi,
pajupehko parran piällä,
kuusenjuuret kulmien piällä,

Rebane nutab meelt heites,
mäe jalamil ägades:
„Kuhu on minu vaese poeg,
ilmakantu mul kadunud?"
Metsamees sellele vastab:
„Ta on Turu mehe kasukaks,
kaupmehe kalliks kraeks,
kirjutaja pikkadeks varrukateks."
Rebane jättis kurtmise,
mäe all ägamise,
kui sai kuulda, kus on poeg,
kus on kadala ilmakantu.

tuli kiisu vastu,
hüppas kiisu kiige peale
kiiguteli lasta.
Aa, tuudi lasta,
tuli surm vastu.
Lõi kurikaga mõlemat –
tüdrukut ja last.

Tuudin lasta Toonelasse
alla nurme magama.
Toonelas on tuba suur,
Manalas on maja avar.
Seal on hea lapsel olla,
väiksekesel mängida.

lepänjuuret leukaluilla,
Tooni vilja valmistab,
Tooni maid äestab –
pajupõõsas põse peal.

kuusejuurde kulmudel,

koivunjuuret olokapäillä,
musta multa peittehenä,
kalmalauta kattehena.
Siel on miun polosen pojat,
katalan itseni kannetuset.

lepajuurde lõualuudel,

kasejuured õlgadel.
Must muld on tekiks peal,
kalmulauad katteks peal.
Seal on minu vaese pojad,
minu kadala ilmakantud.

Den signade dag
Den signade dag, som vi nu här se
Av himmelen till oss nedkomma
Han blive oss säll, han låte sig te
Oss allom till glädje och fromma
Ja, Herren, den högste, oss alla i dag
Från synder och sorger bevare

See õnnistud päev,
mida me nüüd näeme
Tuleb taevast meile alla
Ta olgu meie vastu hea, ta lasku meid enda juurde.
Meile kõigile rõõmuks ja pühaks
Ja kõrgeim Jumal meid kõiki
täna pattude ja kurvastuse eest hoidku.

I himmelen
I himmelen, i himmelen,
där herren gud själv bor
hur härlig bliver sällheten,
hur outsägligt stor
Där ansikte mot ansikte jag
evigt, evigt gud får se, se herren sebaot

Neil kõrgustel, neil kõrgustel
Mu Issand viibib seal
Nii imeviisil õndsuslik
Ja võrdlematult hea
Seal palgest palgesse Sind näen
Kui Jumal, Sinu juurde läen
Sa Issand Seebaot.

Den blomstertid nu kommer
Den blomstertid nu kommer
Med lust och fägring stor
Nu nalkas ljuva sommar
Då gräs och gröda gror
Med blid och lidlig värma
Till allt som varit dött
Sig solens strålar närma
Och allt blir åter fött

Nüüd õiteaeg on algamas
Suure lusti ja iluga
Sa lähened, sulnis suvi
Ning rohi ja vili tärkab
Pehme ja maheda soojusega
Surnud olnut
Päikesekiired puudutavad
Ning kõik sünnib taas

Eleri-Kristel Kuimet (s. 01.04.1996 Haapsalus) alustas kooliteed 2003. aastal Oru Koolis. Aastatel 2004-2011 õppis ta Haapsalu Muusikakoolis (nüüd Cyrillius Kreegi nimeline Muusikakool) õpetaja Bogdana Smagoli klaveriklassis. Aastatel 2012-2013 õppis ta lisaks Haapsalu Gümnaasiumile ka Georg Otsa nimelises muusikakoolis, kus jätkas klaveriõpinguid Lembit Orgse juhendamisel. 2013. aastal alustas ta Tallinna Muusikakeskkoolis õpetaja Mati Mikalai juures õpinguid klaverierialal. Lisaks õppis ta kaks aastat fakultatiivselt dirigeerimist õpetaja Janne Fridolini juhendamisel. 2016. aastal asus ta õppima kooridirigeerimist Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof. Ants Sootsi juhendamisel ning alates 2020. aasta jaanuarist prof. Tõnu Kaljuste käe all. 2020-2021 õppis ta läbi Erasmus+ programmi raames Rootsis Kuninglikus Muusikakõrgkoolis, kus õppejõuks oli prof. Mats Nilsson. 2021. aastast alates on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias tema õppejõuks Kaspar Mänd. Eleri-Kristel Kuimet tegutseb alates 2016. aastast abidirigendina segakoor Hannijöggi juures. Alates 2018. aastast juhendab ta peadirigendina segakoori Meriko ja Linnamäe segakoori. 2021, aasta sügisest juhatab ta EBS Kammerkoori. Stockholmi Eesti Segakoori dirigent hooajal 2020- 2021.

EMTA koor:

I soprano: Hyonah Song, Gohar Hovakimyan, Iris Kallas,
Yumiko Matsuyama, Justý Juřičková, Hyewon Chung

II soprano: Sara Corriga, Anneli Riisalu, Anastasia Matkevitš, Karita Käesel, Eleri-Kristel Kuimet, Pille Pihlapuu, Irina Mikhailova, Evelyn Kanepi

I alto: Karina Nefedova, Jelizaveta Vilippus, Heili Kivi, Austėja Pėželytė, Aleksandra Bekušev, Kristin Pintson

II alto: Mari Roos, Tamara Blahova, Ode Pürg, Helen Allikvee,
Marie M. Vaigla

I tenor: Meelis Kesperi, Leonardo Tommasini

II tenor: Rihards Zarinš, Leo-Mattias Leete, Marius Raba

Baritone: Jakub Fornagiel, Markus Aluste, Kaur Pennart, Stijn Claerhoudt

Bass: Illia Humeniuk, Xinyuan Chen, Stanislav Sheljahhovski,
Nikita Mishchenko

Kava koostanud Eleri-Kristel Kuimet

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasaalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia